

Момент

Михайль Семенко

Кілька маленьких вражень
проводив на вокзал сестру
був м'якенький ранок
ми загострилися на вітрі
чекали потягу години дві лінощі
але згадувалось в голові.

На Ромодані вогко й слизько
побіг купити газету й квитки
небо замутніло було таке облудне було так близько
гайдамаки на платформі
з рушницями жупаносвитки
в чудернацькій уніформі.

В зустрічнім потязі зустрів давнього знайомого
він має шлях через Азію до гір і заток мною нещодавно кинутих
мені хочеться
сісти у вагон
в протилежний
бік полинати
до чужих далеких рідних милих берегів.
Але ми стиснули руки
і я в Кишинь.